

[Ulrich.]

saaledes som det var affattet her i Tinget, var betydeligt bedre end den endelige Skikkelse, dette Lovforslag fik. Kommet op i det høje Landsting blev dette Forslag lavet om, og da man fra Partiet Venstres Side tilbød Ministeren en Lov, der for hans Vedkommende maatte være mere tiltalende og i alt Fald var betydelig lettere at omgaa end det Lovforslag, som var vedtaget her i Folketinget, ja, saa accepterede den højtærede Minister dette Lovforslag, og dette Forslag blev altsaa den gældende Lov af 15. April 1930, den Lov, som den højtærede Minister nu indbefatter i § 9 i selve Motorafgiftsloven.

Naar vi nu har rejst en meget stærk Modstand i Udvalget mod denne Affattelse af § 9, er det grundet paa, at vi har den absolutte Opfattelse, at den højtærede Minister har administreret Loven af 15. April 1930 stik mod Lovens Ord. Jeg skal nærmere omtale dette.

Den højtærede Minister begyndte jo at faa Virketrang umiddelbart efter, at Loven var vedtaget. Ministerens Virketrang gav sig Udslag i, at der blev udsendt et Cirkulære til samtlige Amtmænd i dette Land, og allerede i dette Cirkulære fremsætter den højtærede Minister Udtalelser, som er stik imod den vedtagne Lov. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere noget af dette Cirkulære til Amtmændene, idet det er nødvendigt at holde dette Cirkulære fast for at faa den rette Belysning af den Maade, hvorpaa Ministeren har optraadt i denne Sag. Ministeren meddeler under den 30. April 1930 Amtmændene følgende, idet Ministeren gør opmærksom paa, at denne Lov er nu blevet vedtaget, og at der skal indsendes Andragender o. s. v.:

„Idet bemærkes, at de Andragender om Tilskud af Vejfonden til Anlæg af nye Veje, som tidligere er fremkommet hertil, men til hvilke Ministeriet ikke hidtil har taget endelig Stilling, paa den ved foranstaaende givne Anledning nu vil blive optaget til fornyet Behandling, samt idet Opmærksomheden henledes paa, at det er en Forudsætning for Ydelse af Tilskud til Sognekommunerne, at Amsraadet indstiller dette, skal man herved tjenstligt anmode de Herrer Amtmænd om at ville gøre vedkommende Amsraad og Sogneraad bekendt med foranstaaende og derefter foranledige, at Amsraadet snarest muligt — saa vidt gørligt inden den 1. Juli d. A. — og fremtidig inden hvert Aars 1. Januar til

Ministeriet fremkommer med Indstilling om, til hvilke særlige Vejarbejder saavel i Amtskommunen som i Sognekommunerne der ønskes Tilskud i Henhold til Lovens § 2, 1ste og 2det Stykke.“

„Og saa kommer det, der efter min Mening er det graverende i hele denne Sag.

„Det tilføjes, at Tilskuddene kun vil kunne forventes at andrage indtil Halvdelen af Overslagssummen, men at de i Overensstemmelse med, hvad Tilfældet har været med Hensyn til de hidtil ydede Tilskud fra Vejfonden, vil kunne medregnes i de regnskabsmæssige Udgifter.“

Her er Ministeren ganske ude paa ulovlig Grund. Ministeren har ikke nogen som helst Ret til at lovgive for sig selv, og den danske Rigsdag har aldrig lovgivet paa en saadan Maade, at Ministeren har nogen som helst Beføjelse til at fremsætte dette Krav. I Loven, saaledes som den er vedtaget i Fjor, er der ikke Tale om noget som helst Tilskud. Der er Tale om en Fordeling af Midlerne til ekstraordinære Vejarbejders Udførelse, men der er ikke Tale om noget Tilskud til ekstraordinære Vejarbejder, og der er ikke nogen som helst Tale om, at man kan gaa uden om Lovens Bestemmelse om, at det kun er Halvdelen af det Beløb, hvormed Motorafgiften overskrider 30 Millioner, der skal fordeles til disse Arbejders Udførelse.

Paa den Maade, Ministeren har ført Loven ud i Livet, er det virkelig hele Overskuddet, der gaar paa den Maade, idet Ministeren dikterer: I skal selv give lige saa meget, som I faar, og hele dette Beløb kan medregnes i de regnskabsmæssige Udgifter, hvorefter Motorafgiften fordeles. Denne Bestemmelse forhindrer i Virkeligheden, at Kommunerne som almindelig Fordeling nogen Sinde vil kunne faa mere end de 30 Mill. Kr., og dette er jo ganske stridende mod Lovens Bestemmelser. Lovens Mening var, at Halvdelen af det, som Motorafgiften oversteg 30 Mill. Kr. med, skulde fordeles paa den almindelige Maade, som var bestemt i Skalaen, til Amtskommuner, Sognekommuner og Bykommuner, specielt København—Frederiksberg, og kun det halve af det overskridende Beløb skulde fordeles til særlige Vejarbejder.

Ministeren har fuldstændig overtraadt Lovens Bestemmelser og vilde efter min Mening blive dømt for en Rigsret, dersom der blev rejst Rigsretsanklage imod ham. Det er udenfor al Tvivl. Og dersom den højtærede Minister vil gøre Forsøget og medvirke til, at en saadan Rigsretsanklage